

КОНТРОЛА РАДА ПОЛИЦИЈЕ ОД СТРАНЕ ОДБОРА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

УДК: 351.74/.76:342.7	DOI: 10.7251/BPGBL1215 231S	Стручни рад

Мр Гојко Шетка*

Апстракт: Природа и карактеристике полицијског посла захтијевају перманентну контролу рада полиције. Контрола полицијског рада се може посматрати са више аспеката, али ако контролу посматрамо на основу локације појединог средства контроле, тј. да ли се средство контроле (или орган који врши контролу) налази унутар полицијске организације или изван ње, онда можемо рећи да постоје спољашни и унутрашњи облици контроле рада полиције. Као важан спољашњи формални облик контроле рада полиције истиче се парламентарна контрола. Ову врсту контроле у Републици Српској спроводи Народна скупштина Републике Српске.

У овом раду биће ријечи о контроли рада полиције Републике Српске од стране Одбора за безбједност Народне скупштине Републике Српске, који представља значајан сегмент парламентарне контроле у Републици Српској. Парламентарна контрола рада полиције представља формални спољашњи облик контроле, значајна је из више разлога, а представља и један од параметара на основу кога се може закључити да ли је рад полиције био законит у одређеном периоду.

Кључне ријечи: полиција Републике Српске, рад полиције, контрола, контрола рада полиције, парламентарна контрола, Одбор за безбједност.

УВОД

Појам контроле у најширем значењу подразумијева провјеру да ли су неке чињенице у складу са извјесним мјерилима односно постављеним захтјевима. Значи, контрола је провјеравање да ли су све активности неког посла извршене на вријеме, правилно и у сагласности са усвојеним планом и датим смјерницама и наређењима. Ово нам даје аргументе да

* *Висока школа унутрашњих послова, Универзитет у Бањој Луци, Предавач полицијске групе предмета; email: gojkosetka@yahoo.com*

контролу означимо као трајну људску дјелатност, па се може рећи да је она стара онолико колико је старо људско друштво, при чему треба имати у виду да се њен појам, садржај, као и врсте и носиоци мијењао у складу са развојем и измјенама у друштву (Јовичић, 2008: 272).

Потреба за успостављањем контроле рада полиције проистиче из специфичности овлашћења и значаја дискреционих права која су полицији дата или које она присваја (легална употреба силе, лишавање слободе, претрес, итд.). Контрола доприноси томе да рад полиције буде транспарентан, демистификован и ограничава могућност позивања на тајност како би била прикривена незаконитост. (Бабовић, 2001: 255) Управо специфичност полицијског рада захтијева да се контрола над радом полиције примјењује свакодневно и перманентно. Демократска друштва се управо одликују вишеструким механизмима контроле рада полиције (и других безбједносних агенција) који су разноврсни, а одређени дио њих је успостављен законским прописима, па тако представља формална средства друштва за контролу рада полиције. Нужно је нагласити да су и неформална средства контроле од великог значаја за контролу над радом полиције, али у овом раду се нећемо посебно бавити њима.

Без успостављања вишеструке и ефикасне контроле над радом полиције и, тим путем, обезбјеђивања одговорног вршења њене улоге, нема ни елементарног предуслова за заштиту људских права и владавину права. Контрола је брана против злоупотреба власти. Пракса нас учи да контроле није никада превише, те да она мора потицати са различитих мјеста и обухватати све аспекте полицијског рада. Тој идеји у прилог говоре и одредбе Европског кодекса полицијске етике. (Милосављевић, 2004: 31). Одредбе Европског кодекса полицијске етике прокламују начела по којима контрола рада полиције од стране државе мора бити подијељена између законодавне, извршне и судске власти. Овај рад ће управо говорити о контроли рада полиције Републике Српске од стране законодавне власти, тачније о једном од механизма контроле законодавне власти. Поред наведеног, треба нагласити чињеницу да Кодекс промовише идеју по којој јавни органи морају обезбиједити ефикасне и непристрасне процедуре за подношење жалби на рад полиције.

У данашњем друштву су раширени механизми контроле рада полиције, а сваки од тих механизма (видова контроле) могуће је да се врши на више начина, као и да се покреће на различите начине. Неки видови контроле рада полиције могу чак послужити и као релевантни показатељи успјешности рада полиције, нпр. контрола рада полиције од стране тужилаштва. Међутим, за овај рад је неопходно споменути подјелу контроле рада с обзиром на позицију органа који врши контролу рада полиције, тачније да ли се контролни механизам налази унутар

полицијске организације или се налази ван полицијске организационе структуре.

У појединим случајевима може, међутим, бити спорно да ли је одређено средство контроле унутрашње или спољашње (нпр. у случају гдје полицију контролише министар унутрашњих послова у земљама гдје су полицију организовале дијелом локалне власти, а дијелом је организована на националном нивоу). По правилу, разлика између спољашњих и унутрашњих средстава контроле је релативно једноставнија, али треба напоменути да обје врсте средстава (унутрашњих и спољашњих) могу бити и формална и неформална¹. (Милосављевић, 1997: 304)

ПАРЛАМЕНТАРНА КОНТРОЛА

Као носилац законодавне власти у већини земаља се истиче парламент. Парламенти у савременом друштву нису ништа друго него представништва грађана која врше политичку контролу државне управе, па, логично, и контролу над полицијом. Сваки парламент своја овлашћења црпи из устава и закона, те се за парламент може и рећи да је он главни носилац формалне политичке контроле над радом полиције. Парламент обично врши контролу преко свог посебног контролног тијела (одбора, комисије), које треба да буде снабђено јасним контролним овлашћењима. Дио својих контролних овлашћења парламент може пренијети и посебном функционеру – омбудсману, који ће имати право да истражује притужбе грађана на рад полиције и да спроводи истраге по сопственој иницијативи. Посебно парламентарно тијело за буџет или нарочита буџетска инспекција треба да контролише располагање средствима од стране полиције, будући да је она један од највећих потрошача буџета. У Републици Српској улогу парламента врши Народна скупштина Републике Српске, која за испитивање одређеног конкретног случаја (у коме треба испитати да ли је полиција поступала у складу са законом или је њено поступање било незаконито) може формирати посебне комисије. Ове комисије сачињавају посланици из власти и опозиције, а дају им се прецизне инструкције да прикупљају информације које су потребне за правилну контролу и за израду извјештаја о којем ће парламент након тога одржати расправу и донијети коначну одлуку. (Шетка, 2010: 579–580)

Народна скупштина Републике Српске је политичко представништво, политичка репрезентација, путем које се остварују одређена права и интереси грађана. С обзиром на то да је у Републици Српској прихваћен

---

¹ Да ли је контрола формална или неформална зависи од тога да ли контролу врше нарочити, правно овлашћени органи, или остали друштвени субјекти.

систем подјеле власти на: законодавну, извршну (управну) и судску, треба имати у виду чињеницу да у хијерархији ове три власти Народна скупштина (законодавна власт) има прво мјесто, што се види прије свега из чињенице да Скупштина бира Владу. Своја овлашћења за надзор над радом полиције Народна скупштина Републике Српске црпи из Устава и закона, као што је то, уосталом, случај и у већини других земаља. (Јовичић, 2007: 229)

Када је ријеч о парламентарној контроли рада полиције, треба навести и мишљење које полази од становишта да је парламентарна контрола управе, у ствари, мјешавина политичких и правних елемената, са претежношћу политичких. Она је израз традиционалне уставне позиције парламента, одговорности цјелине државне управе, посредством владе, представничком тијелу у демократским системима. Строго гледано, њен непосредни предмет и није сама управна дјелатност, већ – на један општи начин – спровођење постављене политике и примјена закона од стране органа управе. Овдје нарочито долази до изражаја институт министарске одговорности. Парламентарна контрола се поглавито спроводи у виду посланичких питања, интерпелација, молби, жалби и петиција, посредством извјештаја о раду управе, а нарочито путем рада одговарајућих надзорних парламентарних комисија и одбора (за одбрану, безбједност и сл.). (Хаџић, 2001: 16)

Механизми за контролу рада полиције од стране парламента су разновсни, а један од начина контроле представљају засједања парламента приликом којих се воде расправе о раду полиције. У парламенту се редовно расправља о појединачним активностима полиције (наравно, расправља се само о активностима полиције које су изазвале велики интерес јавности), затим се разматрају подесени периодични извјештаји о раду полиције, а свакако, расправља се и о годишњем извјештају о раду полиције, након чега се о тим извјештајима парламентарци изјашњавају гласањем, којим их усвајају или не усвајају.

Други модалитет који се користи за контролу рада полиције је тзв. "актуелни час", који у ствари представља ситуацију када се од стране народних посланика поставља велики број питања о раду полиције. На овај начин се јавно, пред широким аудиторијумом слушалаца и гледалаца, врши један од видова парламентарне контроле над радом полиције.

Поред свих наведених механизма парламентарне контроле, посебан вид парламентарне контроле у Народној скупштини Републике Српске представља Одбор за безбједност. Ово тијело је од великог значаја за контролу рада полиције Републике Српске јер је снабђевено извјесним бројем законских овлашћења којима се може служити у свом раду. Још је значајно напоменути чињеницу да је законом прописана дужност свих запослених у полицији Републике Српске да сарађују с Одбором, затим и дужност одазивања на саслушања и свједочења пред Одбором, као и

казнене одредбе које се односе на оне који ометају или онемогућавају рад Одбора за безбједност. Одбор за безбједност је значајан због тога што се на његовим засједањима расправља о свим безбједносно интересантним догађајима који имају утицај на безбједност Републике Српске, те се доносе закључци који треба да допринесу разрјешавању безбједносних проблема.

КОНТРОЛА РАДА ПОЛИЦИЈЕ ОД СТРАНЕ ОДБОРА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Одбор за безбједност, који формира Народна скупштина Републике Српске, у складу са Законом о парламентарном надзору у области безбједности и одбране и Измјенама и допунама закона о парламентарном надзору у области безбједности и одбране проводи парламентарни надзор у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, као и другим организацијама и агенцијама које дјелују самостално или у саставу других министарстава и баве се пословима из области безбједности. Одбор за безбједност парламентарни надзор проводи у име Народне скупштине Републике Српске. Ово је значајан контролни механизам законодавне власти, јер Одбор за безбједност има широка овлашћења у погледу контроле рада полиције Републике Српске.

Што се тиче састава Одбора, треба нагласити да се он састоји од 7 чланова бираних из различитих парламентарних странака, коалиција и реда независних кандидата. Из реда једне странке не може се бирати више од два члана Одбора. Приликом избора чланова Одбора води се рачуна о националној заступљености, тако да у Одбору мора бити заступљен најмање један представник свих конститутивних народа. Одлуке се доносе на начин који подразумијева слиједеће: да би нека одлука била пуноважна, за њу мора гласати више од половине чланова Одбора (најмање четири члана). Уколико је један од чланова одсутан, не постоји могућност да га замијени други посланик Народне скупштине Републике Српске.

Одбор за безбједност парламентарни надзор над радом полиције Републике Српске може спровести самоиницијативно, на приједлог предсједника или чланова Одбора, на приједлог Народне скупштине, или других републичких институција и других органа, организација и појединаца. Дакле, јасно је да могућност за покретање парламентарног надзора у раду полиције Републике Српске преко Одбора за безбједност оставља доста широку могућност за иницијативу провођења парламентарног надзора. Ово указује на широку могућност провођења парламентарног надзора у свим случајевима када, чак и појединац, има

сумњу у незаконито поступање полиције Републике Српске.

Кроз провођење парламентарног надзора, чланови Одбора за безбједност имају могућност да се упознају са свим информацијама у вези са радом полиције, документима о раду полиције, као и могућност непосредног увида у активности које спроводи полиција Републике Српске. Јасно се може закључити да парламентарни надзор даје велику могућност члановима Одбора за безбједност да се потпуно и непосредно информишу о свим мјерама и радња које је полиција предузела у конкретним случајевима.

У оквиру парламентарног надзора проводе се парламентарна истрага и саслушање пред Одбором за безбједност. *Парламентарна истрага* подразумијева остваривање сарадње Одбора за безбједност са Службом за ревизију јавног сектора, инспекцијским органима и другим надлежним органима, те кориштење редовних извјештаја надлежних органа или упућивање посебног захтјева надлежним инспекцијским органима да обаве додатне контроле и прибаве додатне информације о предмету парламентарног надзора. Такође, могу се формирати посебне групе од три члана Одбора којима се дају конкретни задаци у спровођењу одређене истраге. *Саслушање*, односно свједочење пред Одбором за безбједност, подразумијева свједочење лица која имају сазнања која су од користи за парламентарни надзор у конкретном случају, а свједочења се организују у циљу добијања нових релевантних информација о предмету парламентарног надзора, које ће допринијети ефикаснијем закључивању и доношењу ставова. Свједочење могу одбити само она лица која у складу са одредбама Закона о кривичном поступку Републике Српске могу одбити свједочење.

Када је ријеч о парламентарном надзору, он је предвиђен да се обавља континуирано у току године према годишњем плану, али може се вршити и ванредно, на основу иницијативе свих које смо предходно набројали да могу бити иницијатори парламентарног надзора, или због ванредних догађаја. Кроз редован парламентарни надзор над радом полиције Републике Српске, Одбор за безбједност редовно остварује увид у њен рад, врши контролу и праћење њеног рада, односно контролише да ли је рад полиције у складу са уставом, законом и подзаконским прописима, те да ли се кроз активност полиције остварује планирана политика Народне скупштине, штите и поштују основна људска права и слободе.

Ако је у неком случају, приликом обављања послова из своје надлежности, неко од припадника полиције Републике Српске учинио нешто што се коси са законским одредбама и кодексом професионалног понашања, Одбор за безбједност на основу иницијативе може покренути парламентарну истрагу и организовати јавно или затворено саслушање. Уколико је поводом конкретног догађаја покренут судски или други

поступак код надлежних органа, Одбор за безбједност може тражити извјештај од надлежних органа о резултатима спроведеног поступка. О свим резултатима до којих дође у остваривању парламентарног надзора, Одбор за безбједност упознаје Народну скупштину Републике Српске и друге органе и институције, а може покренути различите иницијативе, што укључује и приједлоге за утврђивање појединачне одговорности и смјену одговорних руководилаца у полицији Републике Српске. Ово свакако представља једну значајну могућност, којом се, на један начин, може утицати и на кадровску политику полиције Републике Српске.

Одбор за безбједност, ако постоји потреба да се ради на такав начин, може образовати овлаштене групе од три члана којима даје конкретне задатке у погледу провођења одређених истрага.

Колико широк дијапазон могућности за контролу рада полиције има Одбор за безбједност, најбоље се види из његових законских овлашћења и задатака, који подразумевају и дају му могућност да: 1. Прати активности институција и органа у области безбједности у Републици Српској у циљу увида у остваривање зацртане политике у овој области и информисе се о активностима и предузетим мјерама по свим питањима из њиховог домена рада; 2. Разматра годишње програме рада и извјештаје о раду Министарства унутрашњих послова, о њима заузима ставове и о томе информисе Народну скупштину; 3. Даје приједлоге, мишљења и сугестије на буџет Републике Српске у области унутрашњих послова у свим фазама његове израде; 4. Даје приједлоге, мишљења и сугестије у вези са донаторским средствима и средствима која се из буџета усмјеравају према 3. пјешадијском (Република Српска) пуку; 5. Прати извршење буџета Министарства унутрашњих послова и буџетских средстава која се усмјеравају према 3. пјешадијском (Република Српска) пуку; 6. Разматра извјештаје главног ревизора за ревизију јавног сектора о финансијском пословању Министарства унутрашњих послова, заузима ставове и прати активности надлежних органа по тим извјештајима; 7. Разматра и даје препоруке и примједбе на законе из области безбједности, а по потреби разматра и даје препоруке и на подзаконске акте које доносе органи и институције које се баве безбједношћу; 8. Разматра стање у области извршења кривичних дјела, те прати резултате Министарства унутрашњих послова у борби против криминала, о томе заузима ставове, а према потреби води и парламентарну истрагу и даје препоруке Народној скупштини и другим органима; 9. Разматра питања организације и попуне у Министарству унутрашњих послова; 10. Разматра питања плата и материјалног статуса професионалног кадра запосленог у Министарству, те даје мишљења и препоруке надлежним органима; 11. Разматра кадровска питања у Министарству унутрашњих послова и организацијама и агенцијама која се баве пословима безбједности, даје препоруке и мишљења о унапређењима,

именовањима и постављењима директора полиције и лица која се именују на дужности начелника управа у Министарству унутрашњих послова, лица у чин главног генерала инспектора полиције, генерала инспектора полиције и лица на дужности руководиоца организација и агенција која се баве пословима безбједности; 12. Прати и остварује увид у активности организација и агенција које се баве пословима контроле производње и промета наоружања и војне опреме у складу са законом; 13. Прати и остварује увид у активности организација и агенција које се баве пословима безбједности; 14. Прати и остварује увид у активности образовања из области безбједности и заштите; 15. Прати и остварује увид у активности организација које се баве пословима цивилне заштите, разматра планове развоја цивилне заштите, њихове извјештаје и даје препоруке Народној скупштини; 16. Иницира доношење докумената којима се утврђује кодекс професионалног понашања полиције, посебно сукоба интереса у овој области, прати и остварује увид у поштовање кодекса професионалног понашања; 17. Расправља о иницијативама и информацијама појединаца, органа и организација које се односе на активности и документе органа безбједности; 18. Разматра и истражује случајеве кршења људских права од стране органа безбједности; итд.” (Закон о парламентарном надзору у области одбране и безбједности – ЗоПНуООиБ, Службени гласник Републике Српске, бр. 25/05 и 63/07)

Сва лица која су запослена у Министарству унутрашњих послова дужна су сарађивати са Одбором за безбједност приликом спровођења парламентарног надзора и истрага, а исто тако су дужна одазвати се на позив за свједочење и свједочити пред Одбором за безбједност. Постоје чак предвиђене и казнене одредбе за оне који својим радом и несавјесним поступањем онемогућавају рад Одбора, па је тако у складу са чланом 26 ЗоПНуООиБ предвиђено да ће се “новчаном казном од 500 до 1.500 конвертибилних марака, казнити за прекршај одговорно лице у органима и институцијама које се баве безбједношћу у случају ако: не достави информацију на захтјев Одбора или не достави у траженом року; не дозволи члановима Одбора или овлаштене групе Одбора да остваре увид у документе, активности или не омогући доступност изворима информација који се од њих траже; не обавијести Одбор о ванредном догађају. Истом казном казниће се физичко лице које одбије, на позив Одбора, да свједочи пред Одбором или одбије да да изјаву пред овлаштеном групом, формираном од стране Одбора.” (ЗоПНуООиБ, Службени гласник Републике Српске, бр. 25/05 и 63/07).

АКТИВНОСТИ ОДБОРА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ У ПОГЛЕДУ КОНТРОЛЕ РАДА ПОЛИЦИЈЕ У ПЕРИОДУ 2010–2014. ГОДИНЕ

Након упућивања захтјева² предсједнику Одбора за безбједност НС РС и његовог одобравања приступа траженим информацијама, добили смо допис број: 02/4.01-8-011- 273 /15 од 18. фебруара 2015. године, у коме се, о конкретним активностима надзора и контроле рада полиције од стране Одбора, наводи сљедеће:

“...У периоду 2010–2014. године Одбор за безбједност је 2011. и 2013. године проводио парламентарни надзор над радом полиције, кроз посјете различитим одјељењима Управе полиције, које су биле ненајављене.

У наведеном раздобљу Одбор није организовао саслушања у вези са радом полиције.

Када је ријеч о захтјевима за провођење истрага о раду полиције упућеним од стране појединаца, истичемо да су се грађани у неколико наврата обраћали Одбору који је поступао по тим питањима у оквиру својих дефинисаних надлежности.

Одбор за безбједност разматра полугодишњи и годишњи Извјештај Бироа за жалбе и представке грађана, у оквиру којег се чланови Одбора боље информишу о жалбама грађана на рад полиције. По питању надзора и истрага, Одбор за безбједност поступа по представкама грађана, удружења и институција, и захтијева од надлежних органа информације да ли је покренут поступак, у којој је фази и да ли су изречене одређене казне у случајевима нарушавања људских права и слобода.

Одбор за безбједност у свом раду, до сада, није имао случај да тражене информације нису на вријеме достављене или да није омогућен увид у тражена документа. Овдје желимо истаћи да је скоро на свим сједницама Одбора био присутан и министар унутрашњих послова Републике Српске...”

С обзиром на информације које су нам достављене у овом допису, могуће је закључити једино сљедеће: Одбор за безбједност је у периоду од 2010. године до 2014. године проводио парламентарни надзор над радом полиције, који се огледао у ненајављеним посјетама организационим

---

2 У захтјеву који је упућен 17. фебруара 2015. године предсједнику Одбора за безбједност Народне скупштине Републике Српске тражене су информације о: броју извршених парламентарних надзора над радом полиције, броју истрага које су спроведене, броју саслушања пред Одбором, ко је и колико пута иницирао надзор и истрагу Одбора у погледу рада полиције, колико је пута утврђено да је полиција поступала супротно законским одредбама и колико пута је нарушила људска права и слободу грађана, те да ли је некоме од припадника полиције изречена санкција за прекршај који се огледа у непоступању по захтјевима Одбора за безбједност. Ове информације су тражене за период 2010–2014. године.

јединицама Управе полиције МУП-а Републике Српске, затим да није било организовано ниједно саслушање у вези с радом полиције пред Одбором, да је било захтјева од стране грађана о провођењу надзора и истрага, те да је Одбор у тим ситуацијама поступао у складу са својим надлежностима (није прецизирано које активности су конкретно проведене), те да су све тражене информације Одбору достављане на вријеме, па није било потребе да било ко буде санкционисан за непоступање по захтјеву Одбора.

ЗАКЉУЧАК

За адекватан рад Одбора за безбједност и ефикасну контролу полиције Републике Српске неопходна су стручна знања и квалификације чланова Одбора за безбједност. Ово је неопходно из више разлога, а један од њих је сасвим логичан: да би се контролисао нечији рад или конкретан радни процес, неопходно је познавати од чега се састоји тај радни процес, те на који начин се он реализује. Илузорно је очекивати да неко може извршити квалитетну контролу неког радног процеса уколико не познаје начин на који се тај процес обавља, још поготово ако је тај радни процес сложен с обзиром на специфичности посла и овлаштења оних који учестују у њему, као што је то случај са полицијским пословима.

Дјелатност Одбора не би смјела да буде "сведена" само на разматрање извештаја о раду полиције Републике Српске, него би требала да укључује све оне механизме које чланови Одбора по закону имају на располагању. Овим би се могло утицати на квалитет пружања услуга безбједности грађанима Републике Српске од стране полиције Републике Српске.

У раду Одбора за безбједност посебну пажњу треба посветити степену неопходне безбједносне културе чланова Одбора за безбједност, јер у конкретним случајевима, ако се врше надзори или истраге, члановима се достављају информације које су по свом карактеру тајне и од велике важности за рад полиције, па је неопходно да се чланови Одбора знају правилно односити према тим информацијама. Све наведено претпоставља висок ниво безбједносне културе чланова Одбора, а један од гараната за то су стручне квалификације чланова Одбора које требају бити такве да их препоручују за рад у Одбору за безбједност. Квалификације гарантују и то да ће се чланови Одбора моћи бавити суштинским стварима и утицати на квалитет рада полиције, а не само анализом статистичких показатеља, тј. бавити се квантитетом рада полиције.

Законодавац би у погледу контроле рада полиције од стране Одбора требао размислити о могућности да, на одређен начин, чланови

Одбора за безбједност имају могућност давања сагласности на ванредна унапређења у полицији Републике Српске, како би се осујетиле евентуалне нелогичности у кориштењу овог механизма. Ово је можда једина надлежност која Одбору недостаје у погледу контроле рада полиције.

Чини се да, с обзиром на овлашћења која има Одбор за безбједност, легалистички капацитет и потенцијал који он посједује, имајући у виду показатеље о његовој активности у периоду од 2010-2014. године, није довољно искориштен за контролу рада полиције. Ово може упућивати на закључак да контрола рада полиције је, на неки начин, остао "ексклузивитет" извршне власти, тј. да је извршна власт "примарни" облик формалне спољашње контроле рада полиције Републике Српске, док је парламентарна контрола на неком од наредних мјеста. Међутим, ово се може тумачити и на начин да је полиција Републике Српске послове из своје надлежности обављала на законит и ефикасан начин, а да су њени припадници високо професионални, етични и морални у обављању својих послова и задатака, те да у посматраном периоду није било потребе за великим ангажманом Одбора за безбједност Народне скупштине Републике Српске у погледу надзора и контроле рада Министарства унутрашњих послова Републике Српске. Како би се ова претпоставка потврдила или оповргла, неопходно је извршити анализу статистичких показатеља о броју санкционисаних припадника полиције Републике Српске од стране унутрашњих контролних механизма полиције Републике Српске и од стране судова.

ЛИТЕРАТУРА

- Бабовић, Б. (2001). *Цивилна контрола и надзор над полицијом у Југославији*. Београд: Центар за цивилно-војне односе.
- Милосављевић, Б. (1997). *Наука о Полицији*. Београд: Полицијска академија.
- Милосављевић, Б. (2004). *Људска права и полиција*. Београд: Центар за антиратну политику.
- Јовичић, Д. (2008). *Организација и надлежност полиције*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту.
- Јовичић, Д. (2011). *Организација и надлежност полиције*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту.
- Јовичић, Д. (2007). *Утицај транзиције на рад органа државне управе РС са посебним освртом на полицију*. Бања Лука: Факултет за безбједност и заштиту.
- Хаџић, М. (2001). *Демократска контрола војске и полиције у СР Југославији*

– *нормативне претпоставке*. Београд: Центар за цивилно-војне односе.

Шетка, Г. (2010). Спољашња формална контрола рада полиције. *Часопис Министарства унутрашњих послова Републике Српске "Безбједност, полиција, грађани"*, 3–4/10, 573–585.

Закон о парламентарном надзору у области одбране и безбједности, *Службени гласник Републике Српске*, бр. 25/05 и 63/07.

Европски кодекс полицијске етике, Дефендологија. Преузето 11. 1. 2015. године са сајта http://www.defendologija.com/latinica/propisi/evropski_kodeks_policijske_etike.htm

CONTROL OF THE POLICE BY THE BOARD OF SECURITY NATIONAL ASSEMBLY OF REPUBLICA SRPSKA

Gojko Šetka, MA*

Abstract: The nature and features of police work require permanent control of the police. Control of police work can be viewed from several aspects, but if we look at controlling the location of an individual asset control, whether the means of control (or body responsible for control) is located within the police organization or outside of it, then we can say that there are outer and inner forms of control of the police. As an important form of formal external oversight of policing emphasizes the parliamentary control. This type of control in the Republic of Srpska conducts National Assembly Republic of Srpska .

In this paper we will talk about police oversight of the Republic of Srpska by the Committee on Security of the National Assembly of the Republic of Srpska, which represents a significant segment of parliamentary control in the Republic of Srpska. Parliamentary control of police work is a formal external form of control, is important for several reasons, as well as one of the parameters on the basis of which it can be concluded that the work of the police was lawful in certain period.

Key words: Police of the Republic of Srpska, policing, control, control of the police, parliamentary control, the Committee on Security.

---

* *Police College, University of Banja Luka, Lecturer police related subjects; email: gojkosetka@yahoo.com*